

ת"פ 10182/99 - יעקב לוי נגד מדינת ישראל - רשות האכיפה והגביה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10182-99 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 11871/97-2

מספר בקשה: 10

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	יעקב לוי ע"י עוה"ד רוני משה
נגד	מדינת ישראל - רשות האכיפה והגביה ע"י פרקליטות מחוז
משיבה	חיפה - אזרחי

החלטה

בפני "בקשה לביטול פסק דין", במסגרתה עותר המבקש להורות על ביטול החיוב בקנס.

רקע והליכים קודמים:

1. המבקש הורשע, וביום 20.7.2000 הושת עליו, בין היתר, עונש של קנס בסך 2,500 ₪, לתשלום בחמישה תשלומים בני 500 ₪ כל אחד.
2. ביום 7.5.2015 פנה המבקש לבית המשפט בבקשה לביטול הליכים שנפתחו נגדו על ידי המרכז לגביית קנסות. לטענת המבקש, שילם את הקנס במועד; בשנת 2002 עוקל חשבון הבנק שלו בגין אי תשלום של אחד התשלומים, ולאחר פניה למרכז לגביית קנסות - העיקול בוטל. בחלוף למעלה מ-10 שנים עוקל חשבונו בשנית, וזאת על אף שהציג למרכז לגביית קנסות קבלות המלמדות על תשלום הקנס.
3. ביום 21.5.15 הוגשה תגובת המשיבה. נטען, כי על פי רישומי המרכז לגביית קנסות, שילם המבקש סכום של 2,000 ₪. החוב בגין התיק הנדון, לרבות ריבית פיגורים, עומד על סך של 5,095 ₪. המרכז לגביית קנסות פנה אל המבקש בדרישה לתשלום החוב. הפניה נשלחה בדואר רשום, חזרה בחיווי "לא נדרש" ומשכך החלה המשיבה בהליכי גביה. מבדיקת המשיבה עולה, כי ארבעה מהתשלומים שולמו באיחור, ואילו בנוגע לתשלום החמישי והאחרון - אין כל רישום המלמד כי שולם. המבקש התבקש להמציא למשיבה אסמכתא המלמדת על התשלום, אולם הציג קבלה לא קריאה.

4. לאור עמדת המשיבה הורה ביום 25.5.15 בית משפט זה (כב' השופטת ת' יטח-לוי) להמציא לתיק בית המשפט, תוך 20 יום, אסמכתא מהבנק המלמדת על תשלום שובר התשלום החמישי (שמספרו 54214943). עוד נקבע כי ככל שלא תומצא אסמכתא כאמור במועד - תימחק הבקשה.
5. המבקש לא פעל כאמור בהחלטת בית המשפט מיום 25.5.15. תחת זאת, רק ביום 6.3.2016 הגיש המבקש, באמצעות בא-כוחו, בקשה לביטול חוב הקנס וביטול הליכי הגבייה. בבקשתו חזר המבקש על טענתו, כי שילם את הקנס על פי שוברי התשלום אשר הונפקו ונמסרו לו. לבקשה צורפו העתקים של שוברי התשלום.
6. ביום 28.3.2016 הגישה המשיבה את תגובתה לבקשה. המשיבה חזרה על עיקרי טענותיה, ובין היתר טענה כי המבקש הציג שובר תשלום (שמספרו 54214943) שאינו קריא. נטען, כי המרכז לגביית קנסות הינו גוף גובה ואוכף, וכי אינו מוסמך לסגור את התיק מושא הבקשה או לבטל את חוב ההוצאות. באשר לתשלום השובר החמישי - למבקש ניתנו מספר הזדמנויות להציג שובר הנושא חותמת קריאה. בהיעדר אינדיקציה לכך שהשובר שולם - הרי שאין למבקש אלא להלין על עצמו.
7. ביום 28.3.16 הורה בית משפט זה (כב' השופטת ס' גץ-אופיר) על עיכוב הליכי הגביה הננקטים כנגד התובע - עד להחלטה אחרת. עוד צויין, כי המבקש הציג אישור המלמד על כך שהשובר האחרון שולם על ידו, ולפיכך ראוי היה כי המשיבה תבצע בירור על מנת לוודא כי הכספים ששולמו לכאורה על ידי התובע - אכן הועברו לחשבונה. ניתנה ארכה למשיבה לבצע בירור כאמור עד יום 10.4.16, ובמקביל ניתנה הוראה המורה למבקש לבצע בירור עם הבנק בכל הנוגע לתשלום השובר החמישי.
8. ביום 3.4.2016 הוגשה תגובת המבקש. לתגובתו הוגש העתק שובר התשלום מיום 28.11.2000. נטען, כי לאור הזמן שחלף (מעל ל- 15 שנה), הרי שאין באפשרותו לקבל מאת הבנק אסמכתא אחרת.
9. ביום 6.4.2016 הוגשה הודעת הבהרה מטעם המשיבה. המשיבה חזרה על עמדתה, הפנתה להחלטת כב' השופטת ת' יטח-לוי מיום 25.5.15, וטענה כי המבקש לא מילא אחר החלטה זו. לפיכך, הודיעה המשיבה כי היא מותירה את ההחלטה בידי בית המשפט.
10. ביום 7.4.2016 ניתנה החלטה על ידי בית משפט זה (כב' השופטת ס' גץ-אופיר). בית המשפט הורה למבקש לפעול כאמור בהחלטת כב' השופטת ת' יטח-לוי מיום 25.5.15 ולהמציא אישור מהבנק בדבר דחיית בקשתו לקבל אסמכתא המלמדת על תשלום השובר החמישי.
11. המבקש לא מילא אחר החלטת כב' השופטת גץ-אופיר מיום 7.4.2016. לפיכך, ביום 5.6.2016 הורתה כב' השופטת ס' גץ-אופיר על דחיית הבקשה, בשים לב לכך שהמבקש לא תיקן את בקשתו ולא צירף את המסמכים הנדרשים.

12. ביום 17.8.2016 הגיש המבקש "בקשה לביטול פסק דין", במסגרתה עתר להורות על ביטול החיוב בקנס [כאמור בהחלטת כב' השופטת מ' קלמפנר-נבון מיום 21.8.2016, אין המדובר בפסק דין, כי אם בהחלטה המורה על דחיית הבקשה]. לבקשה צורף אישור מאת בנק דיסקונט מיום 8.8.2016, ממנו עולה כי לא ניתן להמציא מסמך המלמד על פעולת תשלום שובר הגביה, לאור פרק הזמן שחלף. עם זאת צויין, כי בחשבונו של המבקש בוצעה ביום 28.7.2000 פעולה משיכה על סך 500 ₪.

13. ביום 5.9.2016 הוגשה תגובת המשיבה לבקשה לביטול פסק דין. המשיבה חזרה וטענה כי המבקש שילם עד כה ארבעה תשלומים מתוך חמישה, ולפיכך נכון להיום עומד החוב מושא הבקשה בגין אי תשלום הקנס על סך של 5,270 ₪. המשיבה חזרה וטענה כי המבקש הציג שובר חתום על ידי הבנק (המדובר בשובר מס' 54214943), אשר אינו קריא, וכי חותמת הבנק בו אינה ברורה וקריאה. משכך, טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות, וכי ככל שיבקש המבקש לעשות כן - פתוחה בפניו הדרך לפנות למרכז לגביית קנסות בבקשה להפחתת תוספת הפיגורים.

14. בדיון בפני, שהתקיים ביום 9.10.2016 הציג בפני ב"כ המבקש את שוברי התשלום המקוריים. בנוסף, הציג את אישור הבנק מיום 8.8.2016, הנזכר לעיל. ב"כ המשיבה טען, כי ככל הנראה נפלה טעות בתשובת המשיבה, וכי המחלוקת אינה נוגעת לשובר התשלום 54214943, אלא בשובר תשלום אחר - 52414981.

דין והכרעה:

15. לאחר עיון בכתבי הטענות על צרופותיהם, ובייחוד לאחר שעיינתי בשוברי התשלום המקוריים, כמו גם באישור הבנק מיום 8.8.2016, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל, כי יש להורות על ביטול ההחלטה מיום 5.6.2016, על קבלת בקשתו של המבקש לביטול חוב הקנס - ולהורות על ביטול הליכי הגביה שננקטו נגד המבקש בתיק זה.

16. כאמור, אין מחלוקת כי על המבקש הושת עונש קנס, במסגרתו חויב לשלם קנס בסך 2,500 ₪, בחמישה תשלומים שווים. המשיבה אף אינה חולקת כי המבקש שילם ארבעה תשלומים מתוך החמישה (ובסה"כ - 2,000 ₪ מתוך הקנס שהושת עליו). המחלוקת נותרה לפיכך בנוגע לתשלום אחד בסך 500 ₪ (אשר מאז צבר הפרשי פיגורים וריבית, והוא עומד על למעלה מ- 5,200 ₪).

17. המשיבה טוענת כי אין אינדיקציה ברורה לכך שהמבקש שילם את השובר שמספרו 54214943. בדיון בפני נטען כי התשלום אשר קיימת אי בהירות לגביו הוא התשלום של שובר 52414981. עיינתי לפיכך בשני שוברי התשלום המקוריים:

אשר לשובר התשלום 52414981 -

על השובר מוטבעות שתי חותמות. אחת מהן אינה ברורה, אולם ניתן להבחין בבירור בחותמת השניה, כי שובר התשלום שולם בקופת בנק דיסקונט, סניף רמת שאול (126), בחודש 11/2000 (לא ברור אם התשלום בוצע ביום 25.11.2000 או ביום 26.11.2000; עם זאת, סביר להניח כי האפשרות השניה היא הנכונה, בשים לב לכך שיום 25.11.2000 הוא יום שבת).

אשר לשובר התשלום 54214943 -

על השובר מוטבעת חותמת, ממנה עולה בבירור כי שובר התשלום שולם בקופת בנק דיסקונט, סניף רמת שאול (126), ביום 28.7. לגבי השנה, לא ברור אם מדובר בשנת 2000 או 2001. עם זאת, סביר להניח כי מדובר בתשלום אשר בוצע ביום 28.7.2000, ולא ביום 28.7.2001, וזאת משני טעמים מצטברים. ראשית, יום 28.7.2001 חל ביום שבת. שנית, כעולה מהאישור מיום 8.8.2016 מאת בנק דיסקונט - קיים בספרי הבנק אישור, כי ביום 28.7.2000 ביצע המבקש משיכה מחשבונו על סך 500 ₪.

אמנם, צודקת המשיבה בטענתה כי על המבקש להביא ראיות לתמיכה בטענתו כי שילם את הקנס. צודקת המשיבה אף בטענתה כי החותמת המוטבעת על גבי שובר התשלום 54214943 - אינה קריאה באופן מלא. ואולם, קשה לדרוש מאדם המבצע תשלום בקופת הבנק, כי יקפיד וידקדק עם פקיד הבנק, ויודא כי הטבעת החותמת בוצעה כהלכה, באופן שניתן להבחין בבירור בכל ספרה וספרה שהוטבעה בחותמת הבנק. בסופו של יום, המבקש עשה כל שלא ידו כדי להוכיח את טענתו, לפיה שילם את הקנס במועד: הוא הטביע את שובר התשלום בחותמת הבנק; הוא שמר את שוברי התשלום משך למעלה מעשור; הוא דאג להמציא (גם אם באיחור) אישור מאת הבנק, כי ביום הנטען - ביצע משיכה מחשבונו הבנק שלו בסך 500 ₪, סכום הזהה לסכום השובר.

18. בנסיבות אלו, אני סבור כי עובר הנטל אל כתפי המשיבה, על מנת שזו תוכיח כי המבקש לא שילם את שובר הגבייה כטענתו. זאת - על אף החותמת המוטבעת על שובר התשלום ועל אף האישור בדבר משיכת סכום דומה מחשבונו של המבקש ביום התשלום הנטען. וככל שאין בידי המשיבה טענות טובות המלמדות כי המבקש לא שילם את שובר הגבייה - יש לקבל את טענתו כי השובר שולם ביום 28.7.2000.

19. לאור העובדה כי בידי המבקש ראיות משכנעות המלמדות כי שובר התשלום שולם על ידו לכאורה ביום 28.7.2000, אני מורה על ביטול החוב ועל ביטול המשך הליכי הגביה בתיק זה. יובהר, כי אין בהחלטתי כדי להורות על ביטול החובה או על עיכוב הליכי גביה בתיקים נוספים אחרים, ככל שקיימים כאלה.

20. לאור המסקנה אליה הגעתי, כי בידי המבקש ראיות טובות לכאורה המוכיחות כי הקנס שולם על ידו - לא מצאתי לנכון לדקדק עם המבקש 'דקדוקי עניות' בכל הנוגע להליכים בהם נקט ולהחלטות קודמות של בית משפט זה, אותן לא מילא המבקש.

עם זאת, אני רואה לנכון להעיר כי על פניו, נראה שהאחריות להתמשכות ההליכים עד כה, מוטלת גם על המבקש. הלה, פעם אחר פעם, לא מילא אחר החלטות בית המשפט בכל הנוגע להמצאת מסמכים מתאימים, ובכך תרם אף הוא להתארכות ההליכים שלא לצורך.

סוף דבר: הבקשה מתקבלת. החלטת בית המשפט מיום 5.6.2016 - מבוטלת. המבקש הציג בפני ראיות המלמדות כי הקנס שולם במלואו, ולפיכך אני מורה על ביטול החוב, ועל הפסקת הליכי הגביה בתיק זה.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ז, 06 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.